

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor Publice a judetului

Catre: In atentia: Ref.: S.R.L
De la: Nr.inreg./data:
Biroul Solutionare contestatii sef birou - Decizianr.

D.G.F.P. ServiciulJuridic

Prin prezenta, va comunicam ca in sedinta publica din data de 12.04.2011, Curtea de Apel a respins recursul formulat de catre Directia Generala a Finantelor Publice a judetului impotriva Sentintei Civile nr. s,i, in consecinta, a dispus admiterea actiunii si anularea in totalitate a Deciziei nr. emisa Tn solutionarea contestatiei, in ceea ce priveste suma de lei.

Decizia pronuntata este irevocabila. Alaturat, va comunicam, in copie, sentinta civila nr. sj extras de pe portalul instantelor privind solutia din recurs.

p. Director executiv
şef serv./ Cons. jur.

ROMANIA - Ministerul Justice!

Justitia in folosul cetatenilor

Curtea de apel

CAI DE AT AC:

I Tip acțiune)	Data deciarare 15/12/2010	Cine declara DIRECTIA GENERALA A FINANTEL
-----------------	------------------------------	--

Recurs

Dosare

Informal detaliate despre dosar

Numar unic dosar: Inregistrat in data de: Obiect dosar: Materia juridica: Stadiu procesual: Parti:

contestajie act administrativ fiscal

Contencios administrativ si fiscal

Recurs

13 SC SA : Intimat

© DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE : Recurent

(Pagina 1

TERMENE DE JUDECATA:

Data

Dosarnr.

ROMANIA

TRIBUNALUL SECTIA COMERCIALA
SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA Nr.

Completul compus din:
PRESEDINTE - GREFIER

Pe rol se afla amanarea de pronuntare din data de 12.11.2010 a cauzei de contencios administrative privind pe reclamanta SC SA, in contradictoriu cu parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE avand ca obiect anulare act administrativ.

Mersul dezbaterilor si sustinerile orale ale partilor au fost consemnate in incheierea de sedinta din data de 12.11.2010, incheiere ce face parte integranta din prezenta hotarare.

TRIBUNALUL,

Deliberand asupra actiunii de fata, constata ca:

Prin actiunea in contencios administrativ inregistrata pe rolul acestei instante, sub nr. , reclamanta S.C. SA a solicitat ca, in contradictoriu cu parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE ,, sa se pronunte o hotarare prin care sa se dispuna:

anularea deciziei nr. , prin care i s-a respins contestatia formulata;

- anularea in parte, a deciziei de impunere nr. , in privinta:

- a. masurilor dispuse la punctul 2.1.1, prin care s-a stabilit o baza impozabila suplimentara de lei, respectiv de lei, stabilindu-se in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar de lei si lei - penalitati de intarziere;
- b. masurilor dispuse la punctul 2.2.1 si 2.2.2, referitoare la suma de lei ce reprezinta TVA si lei - majorari si dobanzi calculate pentru diferenta de TV A, in suma de lei;

anularea, in parte, a raportului de inspectie fiscala din 15.12.2006, respectiv, a masurilor dispuse la punctul 4.1 si exonerarea societatii de plata urmatoarelor sume:

1. lei - impozit pe profit suplimentar din trim. IV 2001;
2. lei - majorari aferente impozitului pe profit suplimentar;
3. lei - penalitati aferente impozitului pe profit suplimentar;
4. lei - TVA suplimentar aferent lunilor noiembrie si decembrie 2001;
5. lei - majorari TVA suplimentar;
6. lei - penalitati TVA suplimentar;

Dosar nr.

anularea, in parte, a procesului-verbal din data de 15.12.2006, in ce priveste masurile dispuse la punctul 2.1.1 si exonerarea societatii de la plata sumelor sus - mentionate;

In motivarea actiunii, reclamanta arata, in esenta, ca masurile si sumele contestate au

fost stabilite ca urmare a reverificarii fiscale a activitatii aferente trimestrului IV al anului 2001, reverificare impusa de unele aspecte sesizate printr-o adresa a IPJ , in cuprinsul careia, s-a sustinut ca in lunile noiembrie si decembrie 2001, au fost anulate doua bonuri de consum, fiind intocmite alte bonuri in care cantitatile de combustibil lichid usor - utilizate pentru incalzirea imobilelor societatii - sunt mai mari.

In cuprinsul acestei adrese, se preciza ca bonurile de consum se intocmeau la sfarsitul lunii, in baza cantitatilor consemnate de fochistii de serviciu, intr-un registru pe care acestia il completau cu ocazia predarii turelor de serviciu.

Din verificarea documentelor societatii, a rezultat inregistrarea corecta in contabilitate a bonurilor de consum nr. , in valoare de lei si nr. , in valoare de ROL, rezultand, totodata, ca bonurile nr. si nr. au fost anulate chiar de persoana care le-a intocmit si nu de conducerea societatii, care nici macar nu a dispus luarea unei astfel de masuri.

In acest sens, reclamanta invedereaza ca consumurile mentionate in cuprinsul bonurilor anulate, nu corespund realitatii, iar acestea nu au fost vizate de catre directorul general, inainte de anulare, o astfel de masura nici nu putea fi luata, din moment ce nu au fost prezentate spre vizare.

Astfel, cum aceste doua bonuri de consum au fost anulate, nu se pot stabili obligatii de plata aferente sumelor trecute in cuprinsul acestora, motiv pentru care obligatiile suplimentare de plata, in valoare totala de lei, sunt nelegale.

In drept, s-au invocat prevederile Legii nr. 554/2004, art. 175, art. 177 si urm. din OGnr. 92/2003.

Actiunea s-a timbrat cu suma de lei taxa judiciara de timbru si 1 leu timbru judiciar (f. 5).

Parata DGFP , a formulat intampinare (f. 21-23), prin care a solicitat respingerea actiunii reclamantei, ca nefondata, aratand, in esenta, ca, prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 15.12.2006, la solicitarea IPJ - Serviciul de Investigare a Fraudelor, organul de inspectie fiscala a constatat ca, in lunile noiembrie - decembrie 2001, au fost anulate bonurile de consum nr. si nr. si, in locul lor, au fost emise alte bonuri, cu numerele si , in cuprinsul carora combustibilul lichid usor a fost inregistrat intr-o cantitate mult mai mare.

Mai arata ca, in urma analizei cotorului cu bonurile de consum, s-a constatat ca lipsesc atat originalul, cat si copia bonurilor de consum nr. si nr. , iar reprezentantii societatii nu pot justifica disparitia acestor documente.

Pentru cantitatea de kg de combustibil, reprezentantii societatii reclamante au fost in imposibilitate de a prezenta documente legale din cuprinsul carora sa rezulte realitatea si necesitatea consumului la centrala termica a acesteia, motiv pentru care inregistrarea in contabilitate a acestei cantitati de combustibil

'I/

Dosarnr.

apare ca nejustificata, deoarece dupa anulara bonurilor cu nr. si nr. , au fost emise alte bonuri pentru cantitati mult mai mari de combustibil - bonuri care lipsesc de la cotorul bonului de consum.

De asemenea, parata mai arata ca in aceasta situatie, cheltuielile suplimentare reprezentand contravaloarea combustibilului lichid nu sunt justificate, iar obligatiile fiscale reprezentand TVA si impozit pe profit, cu accesoriile aferente, reprezinta obligatii de plata ale contribuabilului.

Prin urmare, organul de inspectie fiscala a apreciat ca reale consumurile inscrise in bonurile de consum anulate, stabilind ca diferenta inregistrata in plus pe cheltuieli suma de lei si TV A fara drept de deducere, stabilita conform pro -ratei, aferenta cantitatii de kg combustibil, recalculand impozitul pe profit pe semestrul IV al anului 2001, in suma de lei, accesorii in cuantum de lei. Taxa pe valoare adaugata stabilita suplimentar este in suma de lei si reprezinta TVA colectata aferenta cheltuielilor nedeductibile rezultate din consumurile nejustificate de combustibil, iar accesoriile aferente acesteia sunt in suma de lei.

Parata mai invedereaza ca, referitor la modalitatea de intocmire si emitere a documentelor (bonul de consum nr. fiind intocmit inaintea bonului de consum nr. , iar dupa acesta din urma, s-a intocmit bonul cu nr.), raportat si la data emiterii, se ajunge la concluzia ca au fost incalcate prevederile Legii nr. 82/1991 -privind inregistrarea cronologica a operatiilor.

In ce priveste incidenta anularii bonurilor nr. si nr. asupra impozitului pe profit, aceasta a constat in diminuarea profitului impozabil, prin suplimentarea nejustificata a cheltuielilor datorate inregistrarii in contabilitate a unor cantitati nejustificate de combustibil.

In fine, parata mai sustine ca, deoarece pentru cantitatea nejustificata de combustibil nu se poate face dovada ca aceasta a fost aferenta veniturilor realizate, tinand cont si de disp. art. 4 al. 2 din OG nr. 70/1994 republicata)in vigoare in perioada noiembrie 2001 - decembrie 2001), contravaloarea acesteia reprezinta o cheltuiala nedeductibila, organul de control procedand, in mod corect, la recalculare.

Tot pentru aceleasi considerente, s-a retinut ca bunurile in cauza nu au drept la deducere, calculandu-se si TVA in cuantum de lei.

Cum debitele nu au fost achitate la termen si cum accesoriul urmeaza soarta principalului, este justificata si calcularea majorarilor de intarziere.

Nu in ultimul rand, parata arata ca societatea reclamanta nu a contestat in nici un fel majorarile calculate.

In drept, s-au invocat disp. art. 115 cod pr. civ.

In cauza, s-a acuministrat proba cu inscristuri, precum si proba cu expertiza contabila, incuviintata la solicitarea reclamantei.

Examinand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin decizia nr. emisa de parata DGFP , s-a respins ca neintemeiata, contestatia formulata de contestatoarea S.C. SA impotriva deciziei de impunere nr. pentru suma totala de lei reprezentand TVA, impozit pe profit si accesoriile aferente (f. 6-10).

Prin decizia de impunere nr.), s-a stabilit in sarcina reclamantei obligatia de plata a sumei de lei reprezentand:

- lei - impozit pe profit suplimentar din trim. IV 2001;

Dosar nr.

- lei - majorari aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei - penalitati aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei - TVA suplimentar aferent lunilor noiembrie și decembrie 2001;
- lei - majorari TVA suplimentar;
- lei - penalitati TVA suplimentar;

La baza emiterii acestei decizii de impunere, a stat raportul de inspectie fiscala mcheiat la data de 15.12.2006, ca urmare a controlului efectuat la societatea reclamanta, pentru perioada 02.10.2006 - 15.12.2006, ocazie cu care, la aceeasi data, s-a mcheiat și procesul-verbal de control (f. 112-126; 127-139).

Organul de inspectie fiscala a retinut ca societatea reclamanta a fost in imposibilitate de a prezenta documente legale din care sa rezulte realitatea și necesitatea consumului unei cantitati de kg pentru centrala termica a acesteia. De asemenea, a mai retinut ca inregistrarea in contabilitate a acestei cantitati de combustibil us, or nu este justificata, deoarece dupa anularea bonurilor de consum nr. si nr. , s-au emis alte bonuri de consum pentru cantitati mai mari de combustibil care lipsesc de la cotorul bonului de consum.

Prin urmare, s-a apreciat ca toate cheltuielile suplimentare ce reprezinta contravaloarea combustibilului lichid, nu sunt justificate, iar obligatiile fiscale referitoare la taxa pe valoarea adaugata si impozitul pe profit (pornind de la o baza de lei) cu accesoriile aferente pe care le-a calculat, constituite obligatii de plata ale contribuabilului.

Analizand legalitatea actelor administrativ - fiscale contestate, Tribunalul constata ca potrivit disp. art. 19 lit. b din OUG nr. 17/2000 - act normativ aplicabil la acea data - „. Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor, contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contnbiabili inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile finnei și sunt propnetatea acesteia;

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este inscrisa intr-o factura fiscala sau in alt document legal care se refera la bunuri sau senccii destinate pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 18."

De asemenea, disp. art. 4 al. 4 din OG nr. 70/1994 - act normativ aplicabil in speta, la momentul stabilirii obligatiei de plata, stabileste ca pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.

In speta, organele fiscale nu contesta dreptul reclamantei la deducerea TVA-

ului aferent combustibilului consumat, si a impozitului pe profit, in sa refuza

Acest refuz este, in sa, unul nefondat, cata vreme bonurile de consum nr.

continand orele de functionare, consumurile pe destinatie, consumul orar si consumul total; aceste si coincid cu actele din listele de inventariere, balanta de verificare contabila si situatiile financiare ale anului ..
Dosar nr.

De altfel, realitatea consumurilor inregistrate de societatea reclamantS este confirmata si de cercetarile penale care s-au efectuat ca urmare a sesizarilor formulate.

Mai mult bonurile de consum care au fost anulate si care au fost luate in considerare de organul fiscal, nr. si nr. , nu pot constitui documente justificative, raportat la disp. art. 6 din legea nr. 82/1991, si nu au fost inregistrate in contabilitate, asa incat nu pot constitui bazS de calcul pentru obligatiile de plata stabilite.

Prin urmare, diferenta de impozit pe profit in sumS. de 14385 lei, stabilita suplimentar, precum si TVA-ul stabilit suplimentar, in quantum. de 1674 lei, nu sunt datorate de catre societatea reclamanta.

Cum aceste obligatii de plata principale nu exista, nu se justifica nici calcularea accesoriilor aferente.

Acestea sunt si concluziile raportului de expertiza contabila efectuata in prezenta cauza (f. 56-58; 78-79).

Raportat la cele ce preced, actele administrativ - fiscale intocmite de organul de inspectie fiscala sunt nelegale si se impune anularea lor, in sensul celor de mai

Nu s-au solicitat cheltuieli de judecata. ~ -----

Pentru aceste motive, In
numele legii,

HOTARASTE:

Admite actiunea in contencios administrativ formulata de reclamanta S.C. SA, cu sediul in localitatea , in contradictoriu cu parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE cu sediul in si, in consecinta:

Dispune *anularea deaziei* nr. , precum si *anularea in parte, a dedziei de impunere* nr. , in privinta:

- masurilor dispuse la punctul 2.1.1, prin care s-a stabilit o baza impozabila suplimentara de lei, respectiv de lei, stabilindu-se in sarcina societatii reclamante, un impozit pe profit suplimentar de lei si lei - penalitati de intarziere;
- masurilor dispuse la punctul 2.2.1 și 2.2.2, referitoare la suma de lei ce reprezinta TVA si lei - majorari si dobanzi calculate pentru diferenta de

TV A, in suma de lei;

Dispune *anularea, in parte, a raportului de inspectie fiscala* din 15.12.2006, respectiv, a masurilor dispuse la punctul 4.1 si exonereaza societatea reclamanta de plata urmatoarelor sume:

- lei - impozit pe profit suplimentar din trim. IV 2001;
- lei - majorari aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei - penalitati aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei - TVA suplimentar aferent lunilor noiembrie si decembrie 2001;
- lei - majorari TVA suplimentar;

Dosarnr.

- lei - penalitati TVA suplimentar;

Dispune *anularea, in parte, a procesului-verbal* din data de 15.12.2006, in ce priveste masurile dispuse la punctul 2.1.1 si exonereaza societatea reclamanta de plata sumelor sus - mentionate.

Fara cheltuieli de judecata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica din .2010.

Presedinte,